

6-oji diena

Priimti kitus

„Kad duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų“ (Jn 15, 16b)

Pr 18, 1–5 (Abraomas priima svečius prie Mamrės ąžuolų)

Mk 6, 30–44 (Jėzus gailisi minios)

Meditacija

Kai mes leidžiamės perkeičiami Kristaus, mumyse jo meilė auga ir duoda vaisių. Sutikti kitą yra konkretus būdas dalytis meile, esančia mumyse.

Per savo gyvenimą Jėzus svetingai priėmė sutiktus žmones. Jis klausėsi jų, leidosi paliečiamas, nebijodamas jų kančios.

Evangelijos pasakojime apie duonos padauginimą Jėzus susijaudina gailėdamas alkanos minios. Jis žino, kad turi būti pamaitintas visas žmogaus asmuo ir kad tik jis vienintelis gali iš tikrųjų žmones pasotinti duona ir numalšinti jų gyvenimo troškulį. Tačiau Jėzus nenori to daryti be savo mokinių, be to nedidelio indėlio, kurį jie gali jam duoti: penkių kepalėlių duonos ir dviejų žuvų.

Ir šiandien jis mus ragina būti bendradarbiais, besąlygiškai priimant kitus. Nereikia kažko ypatingo, kad žmogus jaustųsi priimamas: pakanka malonaus žvilgsnio, dėmesingo išklausymo, tikro buvimo. Kai mes pasiūlome savo varganas galimybes Jėzui, jis nuostabiu būdu jas padaugina.

Tuomet patiriame tai, ką padarė Abraomas: duodami gauname, o svetingai priimdami kitus būname gausiai palaiminami.

„Priimdami svečių mes priimame patį Kristų.“

„Ar tie, kuriuos mes diena iš dienos priimame, išvelgs mumyse žmones, spinduliuojančius Kristų, kuris yra mūsų ramybė?“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Jėzau Kristau, tu žinai mūsų troškimą

besąlygiškai priimti šalia mūsų esančius brolius ir seseris.

Tu žinai, kaip dažnai jaučiamės bejėgiai jų kančių akivaizdoje,

tu pirma negu mes jau priėmei juos savo gailėstingumu.

Kalbėk jiems per mūsų žodžius, palaikyk juos per mūsų veiksmus.

Tegul tavo palaiminimas pasilieka su mumis visais.